

Az Egyesületünk 2025-ben – avagy mi inspirált idén?

Nem tagadom, nagyon önkritikus tudok lenni. Egy ilyen éves visszatekintés során van számos eredmény, ami természetesen büszkeséggel tölt el. Emellett azonban rendkívül erősen jelen vannak azok a gondolatok is, melyeket az elszalasztott lehetőségekből fakadó hiányérzet táplál. Ilyen gondolatok közt csapongva igyekszem úgy visszatekinteni az évre, hogy az sokkal inkább legyen jövőbemutató gondolkodás, mintsem pesszimista „magyaros” búsongás. Szoktam bizonyos időszakokat a magam módszereivel értékelni. Most egy kicsit ebbe vonom be az olvasót is.

Úgy szoktam ezt tenni, hogy az adott időszak vonatkozásában igyekszem az inspiráló pillanatok tanulságait rögzíteni, tudatosítani magamban, közvetlen környezetemmel részletesen megosztani, hogy aztán későbbi döntéseim, cselekedeteim során már ne kelljen annak indíttatását külön magyaráznom.

Ennek megfelelően most gondolatban végigszaladok az eltelt 2025. esztendőn úgy, hogy pihenőt teszek az inspiráló, tanulságos pillanatoknál. Azoknál a pontoknál, amelyek későbbi stratégiai gondolatoknál irányadók lehetnek.

Megújult *Alapszabállyal* és teljesen új *Szervezeti és Működési Szabályzattal* kezdtük meg az idei évet. Az Egyesület Titkárságán 12 fő munkatárssal dolgoztunk ebben az évben, ahol a korszerű működés érdekében az iroda informatikai fejlesztésére különös figyelmet fordítottunk.

Az Egyesület tevékenységeit három részre szoktam tagolni. *Ebből az első pillér a belső szakmai élet.*

Év elején megszokottak szerint helyi csoport-, majd pedig régiós értekezletek során történtek az első találkozások. Helyi csoportjaink szép számmal tartották szakmai rendezvényeiket is, melyek közül külön jövőbe mutatóak azok, melyek szakmai tartalmúak voltak, és két helyi csoport kölcsönös vendéglátásából születtek.

Négy évvel ezelőtt a Soproni Egyetemen szervezett rendezvényünk alkalmával szólítottuk meg határozottan a szakosztályainkat. Jelentős mértékben az akkori ösztönzésnek, az ott elindult folyamatoknak tudom be, hogy egyre több szakosztály érdemben aktivizálja magát.

Az idei évben a korábbinál is nagyobb mértékben valósulhattak meg olyan programjaink, melyeket az Egyesület Titkárságának központi koordinációjával, de az adott szakosztály rend-

külül aktív közreműködésével valósítottunk meg. A teljesség igénye nélkül néhány: a *Megújuló Energia Szakosztály* szervezésében az erdei energetika témakörében szervezett konferencia, a *Közgazdasági Szakosztály* már-már hagyományosnak tekinthető konferenciája, az *Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály* számos programja vagy éppen az *Erdőfeltárási Szakosztály Év Erdei Kerékpárútja* kezdeményezése.

Ígértem, hogy megállok egy-egy inspiráló pillanatnál. A Közgazdasági Szakosztály hatalmas érdeklődés mellett tartotta meg a rendkívül tartalmas *Erdő és Víz – A klímaváltozás árnyékában* című konferenciáját. Az egyik felsővezetői előadás kapcsán nagyon kritikus vélemények jutottak vissza hozzám fiatalabb kollégáktól. Nem a nyilvánosság előtt, de tettünk is visszajelzést. Jó élmény volt az előadóval átbeszélni ezeket az észrevételeket, levonni a tanulságokat, nyomatékosítani magunkban azt, hogy nemcsak érdemes a fiatalabbaknak észrevételeket tenni, de kötelességük is!

Szakosztályainkkal és helyi csoportjainkkal novemberben összevont vezetői értekezletet tartottunk. Számos fiatal kollégán érzékelhető volt a tetterekészség, amely nagyon gyümölcsöző folyamatokat indíthat.

Az *Erdészeti Lapok* magas szakmai színvonalon jelent meg 11 lapszámmal az idei esztendőben is. Nyomasztóan inspiráló – ha lehet élnem ezzel a szókapcsolattal – gondolkodni a Lapok helyzetén. Már több mint 163 éve folyamatosan íródik, de vajon hányan olvassák például ezeket a sorokat? Menyire lenne ördögtől való a Lapok online megjelenítése? A kötelességtudat és a hagyománytiszteltet nem tompítja-e érzékeinket az idők jelei iránt? Mindenesetre a *Szaktudás Füzetek* sorozatunk idei száma – *Geomatika az erdészetben* címmel – nagyon is a modernkori gon-

Johan Larssonnal, a Svéd Erdészeti Egyesület főtákarával. Háttérben a fenntarthatóság gondolkodásmódjának szimbóluma

dolkodás felé tereli az embert. Köszönet a közreműködőknek!

Nagy szakmai éves találkozóink sora, mint a *Vándorgyűlés, Év Erdésze Verseny* vagy éppen az *Erdész nők Országos Találkozója* hagyományosan méltó módon került megrendezésre. Jelentősen színesítik az egyesületi emlékek sorát a Jeli Arborétum japán dobosai vagy éppen a debreceni erdők Tanya Színháza.

Egyesületünkre fontos szerep hárul a szakmai érdekképviselőt vonatkozásában. Jelen vagyunk az *Erdészeti Klímaadaptációs Fórum* munkacsoportjában, az új *Klímatörvény* kezdeményezésben, valamint a *Közös Agrárpolitika* előkészítő folyamataiban is.

Alapítványaink stabilan működnek. Az Erdészcsillag Alapítvány szociális és

oktatási ösztöndíjai valós segítséget nyújtanak a pályázóknak. Mindemellett az Alapítvány olyan kezdeményezések mögé is be tud állni, mint a hallgatók számára történő ruhagyűjtés, kárpatáljai erdész kollégáknak az adományok szervezése, de tragikus eseményekhez kötődő kezdeményezések megbízható hátterét is adhatja.

A Wagner Károly Alapítvány digitálizációs tevékenységének újabb lépcsőit magától értetődő egyszerűséggel írja le az ember, pedig nagyon komoly munka van mögötte. Valós értékmentés!

A belső egyesületi, szakmai életet követően térjünk át a második pillér, az erdő és társadalom összekapcsolására irányuló tevékenységünk idei évének értékelésére.

Ennek egy nagyon meghatározó eleme a kommunikáció. Honlapjainkat egyre többen látogatják, de kétségtelenül ez rejt még lehetőségeket. Azt, hogy már angol nyelven is található információ az Egyesület központi honlapján, pozitív indikátornak ítélem meg. A közösségi oldalak közül egyelőre még csak a Facebookon vagyunk jelen, de ott már meghaladja a 18 ezret a követőink száma. Egy-egy poszt több százezer elérést is tud produkálni, úgyhogy egyértelműen kimondható, hogy a közösségi médiában még számos lehetőség rejlik. Mondom ezt úgy, hogy mi, erdészek a legtöbb támadást is ugyanezen csatornán kapjuk napról napra. Sajtóközleményeink, kommunikációs kampányaink – itt példaként gondolva az Év fája kezdeményezésre vagy az Erdők Hete rendezvénysorozatra is – valóban segítik azon törekvésünket, hogy az erdők irányába az elsődleges kapcsolódási pont tudat alatt is az Egyesületünk legyen az érdeklődők számára.

Kiemelt programjainkat folytattuk, finomhangoltuk, inspirálódtunk belőlük. Az Iskolában az Erdő Program keretében több mint 60 000 általános iskolás gyermekhez jutottak el erdőpedagógusaink. Idén a tematikus foglalkozás fókuszában az erdei életközösség és a talaj kapcsolata állt. Ez a program is jó példa arra, hogy az eredmény nem pusztán a számokban mérhető, hanem az Egyesületünk által az erdők köré szervezett kapcsolati hálózat erősítésében is. A Katolikus Pedagógiai Intézet külön együttműködést folytattunk programunk kiterjesztésében.

Az Erdei Iránytű Programunknak köszönhetően több mint 3000 hátrányos helyzetű gyermek juthatott el valamely Erdészeti Erdei Iskolánkba idén

ősszel. Szintén egy olyan pontja tevékenységünknek, amely rávilágít arra, hogy az erdők szerepe és az erdészek felelőssége jóval túlmutat azokon az értékeken, melyeket először sokan gondolnának. Ezt nekünk is nagyon fontos tudatosítanunk magunkban!

Erdei Vándortábor Programunk mára valóban kinőtte magát. A nyár folyamán közel 6000 táborozónak tudtuk megadni azt a lehetőséget, hogy 7 napot tölthessenek hazánk legszebb erdeiben. Megújult Gyalogos vándortábor túravezető képzésünket pedig 120 fő végezte el idén.

Félig viccesen azt is szoktam mondani, hogy titkárságunk gyakran „call centerként” szokott működni. Ez jelentős mértékben betudható az általunk koordinált Településfásítási Programnak, amelyben idén több mint 1300 településre jutott el a 10-10 db sorfa.

Harmadik pillérként pedig a nemzetközi kapcsolatok terén végzett tevékenységet szoktam emlegetni.

A Német Erdészeti Egyesülettel kimondottan jó, szorosabb lett a kapcsolatunk. A magyar erdőgazdálkodásról előadást is tartottunk tagságuk számukra. Ennek a webináriumnak a mintáját tervünkben áll átvenni.

Tavasszal cseh-lengyel-szlovák-magyar erdészeti egyesületi/kamarai találkozón vettünk részt Morvaországban. Ezek a találkozók – persze kellő nyitottsággal és alázattal – rendkívül hatékonyan rá tudnak világítani azokra a pontokra, ahol a magyar erdőgazdálkodásnak még fejlődnie szükséges.

Az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály közreműködésével Nemzetközi Erdőpedagógiai Kongresszust szerveztünk októberben. Már 2020 óta terveink közt szerepelt, most pedig büszkén mondhatom, hogy felnőttünk a feladathoz. Tizenhét nemzet 120 résztvevője volt jelen. Rendkívül tartalmassá tette ezt az eseményt a résztvevők hozzáállása, a meghívott előadók sokszínűsége. Ehhez kapcsolódó, mélyen megragadt gondolat egy német professzor kutatásának ismertetéséhez kötődik. Azt kutatja, hogy különböző erdőtípusokban miként változik az emberek kortizol (ún. stresszhormon) szintje. Nagyon erős érzésem van azzal kapcsolatban, hogy egy ilyen kutatás eredményei jó eséllyel nagyobb hatással lesznek szakmánk alakulására, mint például egy új erdészeti gép fejlesztési vívmányai.

Tavaly szervezői, idén pedig résztvevői voltunk a European Forest Meetingnek (Európai Erdészeti Egyesületek

Találkozója), amely Svédországban, annak is északi részén került megrendezésre. Más távlatú az ottani gondolkodásmód, de nem kizárólag az erdők végtelennek tűnő kiterjedésének tudható ez be.

Ezen a ponton jutottam el az idei év leginspirálóbb részéhez. Egy design fa lámpához, amely egy északi kisvárosban, Skellefteåban található, Európa legmagasabb fából épült épületének, a Hotel Woodnak a központi terébe van csilárszerűen belógatva. Az épület energiát is termel, melyben a többlet a város javát szolgálja. A toboz alakú hatalmas design lámpa formája a központi tér közepén folyton változik annak függvényében, hogy mennyi energiát termel éppen az épület. Ha kinyílt, akkor tudni lehet, hogy az épület többlet energiát termel, a város energiaszükségletét is segíti. Számomra ez a fenntartható gondolkodás szimbóluma. Annak a gondolkodásmódnak, melyre kivétel nélkül rendkívül szükségünk van nekünk magyar erdészeknek is. Jók az alapjaink, de fontos, hogy kortól és beosztástól függetlenül tovább inspirálódjunk!

Összegzőként nagyon erős érzésem, hogy záros határidőn belül alapjaiban fog megváltozni szakmánk számos szegmense. Abban az esetben, ha keressük és észre vesszük az inspiráló pillanatokat, azok tanulságait mindennapi gondolkodásunk részévé tesszük, akkor a változás nem egy frontális ütközéshez hasonló pillanat lesz, hanem egy felfelé ívelő folyamat. Egyesületünket erre az ívre kell illesztenünk.

Elmer Tamás főtktár, OEE

Morvaországban a Cseh Erdészeti Kamara elnökével, Jan Vaclavikkal. A sílecek, új technológiai eljárással, bükkből készültek